

2944

Voltant pel Parc

de Sant Llorenç del Munt i l'Obac

Parc Natural
de Sant Llorenç
del Munt i l'Obac
Xifres de Parcs Naturals
Centre de Documentació
Terrassa E-3937

Activitats al Parc

Viu el Parc

Opinió

**Entrevista al Sr. Feliu
Madaula Canadell**

Racones del Parc

Flora. Esbarzer (*Rubus*)

Activitats al Parc

Viu el Parc

La mestressa avara de cal Padre

Cal Padre és un mas en ruïnes situat a prop de la riera de la Santa Creu, a peu del camí que va de El pont de Vilomara al Farell.

Diu la llegenda que els amos d'aquell mas eren molt rics, però no pas gràcies a l'esforç propi. Ningú no dubtava que la mestressa de Cal Padre era la dona més avara d'aquelles contrades i tothom que passava per aquella casa patia d'una forma desmesurada la seva irremediable avarícia. Als mossos que tenia, per exemple, els donava menjar sempre molt calent i salat, perquè així s'atipaven abans. La dona tenia una màxima que sempre repetia: "Salat i coent atipa la gent". Però no era aquesta la seva única malèfica pràctica. Quan preparava escudella solia encendre una teia i l'apagava ficant-la dintre l'olla. La forta amargor de la teia passava a l'escudella i d'aquesta manera feia perdre la gana als mossos (Pere Ambrós).

Extret del llibre Històries i llegendes de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, Jordi Suades i David Sanz. Ed. Farell, col·lecció Popular, Llegendes, Sant Vicenç de Castellet, 2000.

Font del Senyoriu

Brollador d'aigua a la part baixa del Turó del Mal Pas de Puigdoure, al llit del torrent del Sot de l'Infern. A partir de la font del Plàtan, es va seguint pel llit del torrent.

Extret del llibre 70 fonts de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, E. Grau i F. Vancells, El Cau Ple de Lletres Editorial, Terrassa, 1997.

Agenda

El camí ral

Diumenge 12 de maig

D'11 a 14 h al Pont de Vilomara i Rocafort Adreça (carrer de Sant Jaume, Punt d'informació P.N.)

Organitzador: Rodabosc. Mòbil: 629 559 413. Correu electrònic: rodabosc@hotmail.com

Preu: 3 euros els adults, 2 euros els infants entre 6 i 12 anys i 10% de descompte per a les famílies nombroses i socis del cercle d'amics dels Parcs Naturals.

Tipus públic: General

Descripció activitat: Sortida des de El Pont de Vilomara fins a un antic hostal del camí ral (St. Jaume de Vallhonesta), recorregut exigent de 8 km i 300 m de desnivell.

Requisits activitat: Calçat adequat i prismàtics. Places limitades. Reserves segons l'ordre d'inscripció. Si el temps no permet fer l'activitat en bones condicions, s'anularà la sortida.

Notícies

Novetats bibliogràfiques al CDEA

Manual de conservació de la biodiversitat en els hàbitats agraris. Manuals d'ecogestió 27. Generalitat de Catalunya. Departament de Medi Ambient i Habitatge. Barcelona, 2009.

El Manual exposa la situació dels principals agrosistemes presents a Catalunya, la seva importància i les amenaces i oportunitats per a la biodiversitat i recull, en forma de fitxes tècniques, 35 propostes de mesures favorables a la conservació de la diversitat biològica per a les tipologies de conreus, prats i pastures.

Entrevista al Sr. Feliu Madaula Canadell

Enginyer tècnic agrícola, tècnic al Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, de l'Oficina Tècnica de Parcs Naturals de la Diputació de Barcelona. Ex-regidor de Medi Ambient a Sabadell, 1995-1997. Impulsor de l'agricultura ecològica i de les cooperatives de consum ecològic, col·labora en diferents entitats, moviments socials i publicacions sobre producció agroecològica, els espais lliures de la plana del Vallès i del Parc Natural de Sant Llorenç - Serra de l'Obac.

La vostra entitat des de quan està creada i quins són els seus objectius i finalitats?

Des d'inicis de 2011. La Plataforma Sant Julià som un grup de persones relacionades amb entitats i moviments socials, que volem protegir el Parc Agrari de Sant Julià sencer, no aixafat pel Quart Cinturó tal com està dissenyat pel Ministerio de Fomento, que amenaça l'espai agrari de Sant Julià, un mosaic de camps, boscos i masies, de rieres i fonts entre Sabadell i Terrassa que volem conservar i valoritzar.

Volem treballar per cercar un consens que ens permeti satisfer la necessitat de mobilitat amb el menor impacte, tot preservant el Parc Agrari amb tota la seva integritat.

Podeu consultar tota la informació a: <http://parcsantjulia.blogspot.com.es/>

Heu realitzat algun treball o estudi fins ara?

Hi ha diferents estudis que estableixen l'interès de preservar els espais agraris i naturals de la plana del Vallès, de l'ADENC, CREAM i el mateix Pla Territorial Metropolità de Barcelona.

S'han presentat i treballat propostes alternatives al projecte oficial del Quart Cinturó en el seu recorregut de Terrassa a Sabadell i s'ha demanat a la Diputació de Barcelona i a l'Ajuntament de Sabadell la realització d'un Estudi d'Alternatives a la viabilitat del Quart Cinturó, per aprofundir els estudis del Pla Territorial Metropolità de Barcelona i per a que es garanteixi la protecció integral del Parc Agrícola de Sant Julià afectat pel Quart Cinturó a Sabadell, així com un model viari amb millores en la viabilitat comarcal i metropolitana.

I pel que fa a nous projectes, en que esteu treballant? Esteu participant en el Projecte de l'Anella Verda de Terrassa, com creieu que afecta o afectarà al Parc?

El projecte i definició de l'Anella Verda de Terrassa, així com de les Vies Verdes i corredors de connexió biològica, només poden beneficiar al Parc Agrari de Sant Julià, als espais oberts, naturals i agrícoles de la plana del Vallès i al Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, reforçant la matriu d'espais lliures i els connectors biològics, afavorint la biodiversi-

tat i els valors ecològics, paisatgístics i l'equilibri territorial.

El Parc Natural és el patrimoni natural més important que tenim i una imatge lligada a molts municipis de la Comarca i, com és evident, a Terrassa i Sabadell. Coneixeu els seus espais? Quin és el vostre espai preferit?

Hi ha molts indrets i racons espectaculars, però si cal dir-ne algun recórrer a la travessa del Coll d'Estenalles, al Montcau, al Coll d'Eres, la carena del Pagès, Els Obits, la Cova del Drac i la Mola, o a la font del Foradot a Mura i en quant a vistes, del Parc Natural, cal destacar El Coll de Descàrrega a la carretera de la Granera.

Algunes recomanacions i consideracions per a garantir la seva preservació, utilització i funcionament?

En quant a preservació, la millor és cuidar del nostre comportament, com a espècie humana amb gran impacte sobre el medi, evitar embrutar, evitar actes vandàlics, actuacions irreversibles, seguir pels indrets indicats i respectar les normes o recomanacions que es puguin fer.

Fauna. Mussol (*Athene noctua*)

El mussol comú és un ocell pertanyent a la família dels estrígids i fa uns 25 cm de longitud. Té el cap gros, potes llargues i cua curta. Com la majoria de les aus de

la família dels estrígids, té uns grans ulls d'iris groc pàl·lid. Les "celles" són blanques i obliqües. El perfil és rabassut i el plomatge és terrós a taques blanques. En vol es reconeix per les ales curtes, arrodonides i amb línies puntejades de color blanc.

És nadiu d'Euràsia (incloent-hi Catalunya i Xipre) i d'Àfrica itinerant a Finlàndia, Irlanda, Corea, Malta, Noruega

i Suècia i introduït a Nova Zelanda.

És un ocell resident i molt sedentari, que generalment no es mou del seu territori. Malgrat això, alguns exemplars poden fer moviments dispersius de certa importància.

El mussol és propi de la terra baixa, es escàs a la muntanya mitjana, on puja aprofitant les solanes, i manca totalment a l'alta muntanya. Abunda especialment a les planes de les terres de Ponent. Se'l troba a les zones obertes més aviat assolellades i evita els boscos densos. Li agraden especialment els cultius de regadiu, fruiterars, olivets, les clarianes o els marges de bosc, els arbres als pobles o als jardins urbans.

És un rapinyaire nocturn i s'alimenta de nit. Menja sobretot grans insectes,

com grills, llagostes o papallones nocturnes i, ocasionalment, rèptils, ratolins, musaranyes i petits ocells.

Cria a les cavitats dels arbres, en forats dels murs, sota les teules de les edificacions humanes, en talussos de terra o munts de pedres. Fa postes de 3 a 5 ous.

El seu vol és ondulat, amb descensos i ascensos continuats i d'aleteig ràpid. El seu cant és fàcil d'identificar al capvespre: una sèrie de reclams aguts i forts.

A l'Antiga Grècia era l'animal sagrat de la deessa Atenea, de la qual pren el seu nom científic, i símbol de la ciutat d'Atenes. És per això que moltes monedes porten encunyada al revers la imatge d'aquest animal (incloent-hi els euros grecs).

Flora. Esbarzer (*Rubus*)

L'esbarzer, abatzer, romeguer o romeguera és una planta del subgènere *Rubus* (també anomenat *Eubatus*) dins del gènere *Rubus* i la família de les rosàcies.

És la planta dominant de la majoria de bardisses. Les espècies que trobem a les contrades mediterrànies del nostre país són *Rubus caessius* i, sobretot, *Rubus ulmifolius*, però als Països Catalans se'n troben catorze espècies autòctones tot i que, en haver-hi molts híbrids naturals, la classificació exacta és problemàtica fins i tot per als botànics especialistes.

Es tracta d'una planta arbustiva sarmentosa, de tiges llargues, robustes,

arquejades, anguloses i amb forts aculis amb forma de falç. Es perenne semicaducifoli, resten moltes fulles a la planta durant l'hivern, les fulles són molt variables normalment de 3 a 5 foliols dentats de color verd fosc i glabres, a la part de dalt, i amb pèls blancs a la part de sota. Les flors, rosades o blanques, estan agrupades en ramells paniculats i racemosos i apareixen de final de primavera fins a principi d'estiu i són aprofitades per les abelles per a fer una mel molt apreciada i és un dels tipus que pot arribar a ser considerada, si la proporció del seu pol·len és suficient, mel monofloral.

Els fruits, formen una pluridrupa anomenada móra, verda al principi, després vermella i negra quan arriben a madurar, que és comestible. El gust també és variable pel que fa a acidesa i dolçor. El color negre del fruit distin-

geix els esbarzers de les altres dues espècies autòctones del mateix gènere, que tenen el fruit vermell quan és madur: el *Rubus idaeus* (la gerdera) i el *Rubus saxatilis*. La decocció de les fulles s'utilitza tradicionalment per les seves propietats antiarríiques. A banda de la reproducció sexual a través de les llavors de les móres també s'estén vegetativament ja que la mateixa planta enterra l'extrem de les tiges i forma una altra planta.

És una planta indicadora de terrenys profunds i lleugerament humits. Es considera com a vegetació invasora que ocupa grans extensions i no es destrueix ni tallant-la ni cremant-la. Tampoc no és fàcil eliminar-la amb herbicides però, com que és una planta molt heliòfila, no tolera l'ombra dels arbres, per això sempre es fa als marges dels boscos i camins.

Crèdits

Redacció: Centre de Documentació i Educació Ambiental (CDEA). **Col·labora:** Diputació de Barcelona Àrea d'Espais Naturals. **Edita:** Servei de Medi Ambient i Sostenibilitat de l'Ajuntament de Terrassa. **Disseny i maquetació:** Servei d'Imatge i Comunicació de l'Ajuntament de Terrassa. **Fotografies:** Arxiu CDEA i Badiacasanova. **Ha col·laborat en la redacció d'aquest número:** Eva Herrero Alonso (Regidora de Medi Ambient i Sostenibilitat de l'Ajuntament de Terrassa), Sr. Feliu Madaula, Salvador Pérez (Cap del CDEA), Anna M. López (Tècnica del CDEA), Begoña Linuesa (Tècnica del CDEA), Personal del Parc i el Consell Municipal de Medi Ambient i Sostenibilitat de l'Ajuntament de Terrassa.

Si estàs interessat en rebre aquest butlletí, posa't en contacte amb el CDEA: c. Pantà, 20. 08221 Terrassa/ Tel. 93 739 70 00/ cdea@terrassa.cat

Ajuntament de Terrassa

Medi Ambient i Sostenibilitat
www.terrassa.cat/mediambient

Xarxa de Parcs Naturals
Diputació de Barcelona